

De-aș fi știut, Te căutam demult

Lucica Boltasu

Nu am știut ce drame iscă viața,
(De-aș fi știut Te căutam demult),
Dar azi când norul îmi umbrește fața,
Pricep atâtea, cât pricep de mult!

Credeam că eu sunt cel atins de iarnă
Când lanțuri reci mă-nconjurau perfid,
Dar am aflat că firea-mi e o haină,
Ce-mbracă-un duh, ce vrut-am răstignit.

Și-am încetat să mai privesc la mine,
M-am dezbrăcat de lutul mocirlos
Și haina grea, pătată cu rușine,
Sub talpa Ta am pus-o Doamne, jos.

Mă doare gândul cel rămas departe
În amintiri ce-abia le mai zăresc,
Când văd Iubite câte ne desparte,
Cu mai mult sărg eu vreau să Te-ntâlnesc.

Și rog zefirul să se facă punte
Și marea rog să poarte unda sa,
Ca să mă ducă pe-nălțimi de munte,
Acolo Doamne să văd fața Ta.

Și să mă ierți că n-am văzut lumina
Ce strălucea demult în ochii mei,
Că am lăsat să intre-n suflet vina,
Că mi-am făcut atâția dumnezei.

Dar Tu știai 'nainte de răscrucea
Ce voi găsi în drumul meu hoinar
Și-ai hotărât să ie Tu Doamne crucea,
În locul meu să mori ca un tâlhar.

Au inflorit de-atunci caișii, merii,
Arome de gutui m-au însotit,
Au nins pe tâmpale anii-n pragul serii
Și timpul meu aproape e sfârșit.

Privesc la cedrii verzi cum râd în soare,
Eu tot mai mic în timp și în statură,
Cu cât mai tare rana-n trup mă doare,

POEZII ONLINE

Cu-atat mai mult slăvește a mea gură.

Încet, subtil, voi dispărea și nimeni
Nu-mi va simți plecarea peste ani,
Va rămânea doar scrisul pentru semenii,
Ce valorează poate...doar doi bani.

Dar aş dori cei doi bănuți să fie
Toată avereala mea, ca în Scripturi,
Iar versul, pentru ceruri bogăție,
Chiar dacă-aici sunt numai firmituri.

Nu am știut ce drame îscă viața,
(De-aș fi știut Te căutam demult),
Dar azi când noru-mi luminează fața,
Pricep atâtea, cât pricep de mult!

22/04/17, Barcelona-Lucica Boltasu